

Sygn. akt: III C 560/13 upr .

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 listopada 2015 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie III Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Ilona Sobecka
Protokolant:	sekr. sądowy Marika Banuch

po rozpoznaniu w dniu 9 listopada 2015 r. w Szczecinie

sprawy z powództwa N. K.

przeciwko S. S. (1) i A. S. (1)

o zapłatę

I. Zasądza solidarnie od pozwanych na rzecz powódki kwotę 1000 zł (jeden tysiąc złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 2 sierpnia 2012 roku do dnia zapłaty.

II. W pozostałym zakresie powództwo oddala.

III. Zasądza solidarnie od pozwanych na rzecz powódki kwotę 24,90 zł (dwadzieścia cztery złote dziewięćdziesiąt groszy) tytułem kosztów procesu.

Sygn.akt III C 560/13

UZASADNIENIE

Powódka N. K. wniosła o zasądzenie od pozwanych S. S. (1) i A. S. (2) kwoty 1200 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 sierpnia 2012r. W uzasadnieniu powódka podniosła, że zawarła z pozwanymi w dniu 1 lipca 2012r. umowę o świadczenie usług, na podstawie której pozwani mieli zapłacić powódce za świadczone usługi 1200 zł netto według rachunku na koniec miesiąca. Powódka wypowiedziała zawartą umowę z dniem 6 sierpnia 2012r., natomiast nie otrzymała należnej kwoty wynikającej z umowy.

Pozwani S. S. (2) i A. S. (1) wniesli o oddalenie powództwa wskazując, iż powódka otrzymała tytułem zaliczki na poczet wynagrodzenia za wykonana usługę kwotę 200 zł, następnie z uwagi na niepobieranie przez powódkę od niektórych klientów tj. członków rodziny, znajomych zapłaty w zamian za usługi, jak też brak dbałości i zaangażowania przy wykonywaniu powierzonych czynności, brak profesjonalizmu, brak dbałości o czystość pozwani odstąpili od umowy w dniu 5 sierpnia 2012r. uznając, iż kwota 200 zł wyczerpuje jakiegokolwiek roszczenia powódki, gdyż zgodnie z § 4 umowy pozwani mogli odstąpić od umowy bez obowiązku zapłaty wynagrodzenia.

Powódka w piśmie z dnia 10 czerwca 2013r. podniosła, iż kwota 200 zł była pożyczką udzieloną jej przez żonę pozwanego, którą to pożyczkę powódka zaliczyła na poczet wynagrodzenia za usługi świadczone w okresie od 1 do 5 sierpnia 2012r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 1 lipca 2012r. powódka N. K. oraz pozwani S. S. (2) i A. S. (1) prowadzący Przedsiębiorstwo Handlowe (...) w formie spółki cywilnej zawarli umowę o świadczenie usług w zakresie obsługi przez powódkę pawilonu handlowego w okresie od 1 lipca 2012r. do 30 września 2012r. Powódka miała otrzymywać z tego tytułu wynagrodzenie w kwocie 1402 zł brutto według rachunku na koniec miesiąca. Zgodnie z §4 umowy dający zlecenie w przypadku stwierdzenia, że usługa jest wykonana nienależycie mógł odstąpić od bez obowiązku zapłaty wynagrodzenia dla przyjmującego zlecenia.

Dowód:

- umowa z dnia 1 lipca 2012r. k. 12

Pod koniec lipca 2012r. Z. G. powiadomił pozwanego S. S. (2), iż przebywając w kawiarni, w której pracowała powódka widział jak zaniósła ona piwo dwóm mężczyznom siedzącym w kawiarnianym ogródku i nie pobrała on nich zapłaty.

Po uzyskaniu tej informacji pozwany S. S. (2) oglądał z tego dnia nagrania z monitoringu. Pozwany pokazywał fragment tego nagrania żonie, która widziała jak dwóch mężczyzn spożywa piwo przy bufecie znajdującym się na sali.

Dowód:

- zeznania świadka Z. G. k.115-116

- zeznania świadka B. S. (1) k.116-117

Powódka miała otrzymywać wynagrodzenie netto w kwocie 1200 zł. Pozwany nie wypłacił powódce wynagrodzenia za usługi świadczone w miesiącu lipcu 2012r., gdyż chciał sprawdzić wcześniejsze nagrania z monitoringu. Polecił natomiast żonie, aby wypłaciła powódce kwotę 200 zł na poczet wynagrodzenia. Powódka w dniu 5 sierpnia 2012r. oświadczyła, iż jeżeli nie otrzyma wynagrodzenia to następnego dnia nie przyjdzie do pracy. Pozwany kazał wtedy powódce opuścić lokal. Następnego dnia powódka przysłała do pozwanego z pismem zawierającym wypowiedzenie umowy o świadczenie usług, Pozwany nie przyjął tego pisma uważając, iż miał prawo odstąpić od umowy.

Dowód:

- zeznania świadka B. S. (1) k.116-117

- zeznania pozwanego S. S. (2) k. 162-164

W dniu 18 września 2012r. powód S. S. (2) złożył zawiadomienie na Posterunku Policji w D., iż w dniu 31 lipca 2012r. w M. przy ul. (...) w kawiarni N. K. obsługiwała klientów nie pobierając zapłaty za towar oraz anulowała paragon fiskalny na szkodę S. S. (2).

Postępowanie w tej sprawie zostało zakończone w dniu 27 czerwca 2013r. poprzez odstąpienie od skierowania wniosku o ukaranie do Sądu Rejonowego w Świnoujściu.

Dowód:

- zaświadczenie k.33

- pismo z dnia 22 lipca 2013r. k.89

Sąd zważył co następuje:

Powództwo okazało się częściowo uzasadnione.

W niniejszej sprawie strony zawarły umowę o świadczenie usług, do której to umowy z mocy art. 750 kc stosuje się przepisu o zleceniu. Zgodnie zaś z art. 735§1 kc jeżeli ani z umowy, ani z okoliczności nie wynika, że przyjmujący zlecenie zobowiązał się wykonać je bez wynagrodzenia, za wykonanie zlecenia należy się wynagrodzenia. W niniejszej sprawie strony przewidziały w umowie z dnia 1 lipca 2012r. zwartej pomiędzy powódką a pozwanymi, iż powódka otrzyma wynagrodzenie w kwocie 1200 zł netto według rachunku na koniec miesiąca. Powódka wniosła o zasądzenie od pozwanych kwoty 1200 zł za usługi świadczone w lipcu 2012r. W ocenie pozwanych powódka świadczyła te usługi nienależycie, wobec czego byli oni uprawnieni do odstąpienia od umowy na mocy uregulowania zawartego w §4 umowy bez obowiązku zapłaty wynagrodzenia na rzecz powódki.

W ocenie Sądu pozwani nie wykazali, aby powódka nienależycie wykonywała usługi. Przede wszystkim zauważyć należy, iż powódka wykonywała w pawilonie pozwanych pracę kelnerki w lipcu 2012r., wobec czego była uprawniona do otrzymania wynagrodzenia z tego tytułu. Podnieść należy, iż zgromadzony materiał dowodowy nie potwierdzał zastrzeżeń pozwanych zgłaszanych do pracy powódki. W zasadzie jedynym zarzutem w tym zakresie było niepobranie pod koniec lipca 2012r. przez powódkę zapłaty za piwo podane dwóm mężczyznom w ogródku kawiarnianym, które to zdarzenie miał zaobserwować świadek Z. G.. Zauważyć jednak należy, iż zeznania tego świadka nie są zbieżne z zeznaniami żony pozwanego B. S. (1), która wskazywała, iż po informacji uzyskanej od jej ojczyma Z. G. odnośnie niedobrania zapłaty za piwo przez powódkę pozwany S. S. (2) dokonał przeglądu nagrania z monitoringu i pokazywał jej to zdarzenia, przy czym jak zeznała B. S. (1) mężczyźni ci spożywali piwo przy bufecie w pawilonie.

Podnieść należy, iż pozwany S. S. (2) zawiadomił o tym zdarzeniu Policję w dniu 18 września 2012r., jednak postępowanie w tej sprawie zostało zakończone w dniu 27 czerwca 2013r. poprzez odstąpienie od skierowania wniosku o ukaranie do Sądu Rejonowego w Świnoujściu na podstawie art.5§1 pkt 1 kpow, który stanowi, iż nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy czynu nie popełniono albo brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie jego popełnienia.

W tym stanie rzeczy w ocenie Sądu pozwani nie wykazali, aby zaistniały przesłanki uprawniające pozwanych do odstąpienia od umowy oraz nieuiszczenia wynagrodzenia na rzecz powódki, zgodnie zaś z art.6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Natomiast pozwani byli uprawnieni do wypowiedzenia umowy zgodnie z art. 746§ kc, który stanowi, iż że dający zlecenie może je wypowiedzieć w każdym czasie. Powinien jednak zwrócić przyjmującemu zlecenie wydatki, które ten poczynił w celu należytego wykonania zlecenia; w razie odpłatnego zlecenia obowiązany jest uiszczyć przyjmującemu zlecenie część wynagrodzenia odpowiadającą jego dotychczasowym czynnościom, a jeżeli wypowiedzenie nastąpiło bez ważnego powodu, powinien także naprawić szkodę. Należy uznać, iż do wypowiedzenia umowy doszło w dniu 5 sierpnia 2012r. przez pozwanych, z uwagi na konflikt zaistniały między powódką a pozwanymi, który niewątpliwie uniemożliwił kontynuowanie umowy, jednakże powódka była uprawniona do otrzymania wynagrodzenia za świadczone usługi.

Zgodnie z ustaleniami umowy z dnia 1 lipca 2012r. powódce należało się wynagrodzenie w kwocie 1200 zł netto. Od kwoty jest jednak należało odjąć kwotę 200 zł, którą powódka otrzymała tytułem zaliczki przekazanej jej przez żonę pozwanego B. S. (2). W tym zakresie zarówno pozwany jak i świadek B. S. (1) zgodnie zeznali, iż kwota 200 zł była zaliczką na wynagrodzenie, zaś powódka nie przedstawiła żadnych dowodów na potwierdzenie swoich twierdzeń w tym zakresie, iż była to pożyczka, wobec czego kwotę 200 zł uwzględniono jako zaliczkę przy ustalaniu wynagrodzenia należnego powódce i zasadzono na jej rzecz kwotę 1000 zł wraz z odsetkami od dnia 2 sierpnia, gdyż świadczenie było wymagalne z pierwszym dniem następnego miesiąca na podstawie rachunku wystawionego na koniec miesiąca, a zatem powódce należały się odsetki ustawowe na podstawie art. 481§1 i 2 kc za opóźnienie w spełnieniu świadczenia.

Świadczenie na rzecz powódki zasadzono solidarnie od pozwanych na mocy art. 864 kc. W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu.

Na podstawie art.100 kpc zasądzono na rzecz powódki tytułem kosztów procesu kwotę 24,90 zł tj. 0,83 opłaty od pozwu wynoszącej 30 zł, albowiem w takim udziale powódka wygrała sprawę.